

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5372/97

בפני: כבוד המשנה לנשיא ש' לוין

המערערים: 1. יצחק לוסטיק
2. בתיה לוסטיג

נ ג ד

המשיב: דורון צינמון

ערעור פסלות שופט על החלטתו של בית משפט
השלום ברמלה בת.א. 3562/95 מיום 14.7.97
שניתנה על ידי כבוד השופטת דליה גנות

בשם המערערים: עו"ד דניאל כנעני

החלטה

1. ערעור על החלטתה של שופטת בית משפט השלום ברמלה (כבוד השופטת ד. גנות), מיום 14.7.97, בה נדחתה בקשת המערערים לפסילת השופטת מלישב בדיון בעניינם.

2. כנגד המערערים הוגשה תובענה כספית, שעיקרה טענת המשיב כי המערערים, הבעלים של סוכנות ביטוח, חבים לו סכומי עמלה שהיו אמורים להיות משולמים למשיב, בגין ביטוח של לקוחותיו בסוכנות הביטוח האמורה.

3. התיק נקבע לקדם משפט בפני כב' השופטת גנות. בדיון שנערך ביום 2.6.97, טען בא כוח המערערים, כי אין כלל יריבות בין המשיב לבין המערערים, ולפיכך לא מגיעים למשיב כל כספים מן המערערים. בהחלטתה מיום 2.6.97, ציינה השופטת כי "לכאורה, ועל פי המסמכים אשר הוגשו היום נראה כי התביעה

הוגשה כנגד הנתבעים הנכונים אלא שהנתבעים ממשיכים וטוענים שאינם בעלי הדין הנכון ואשר על כן אין מנוס מקביעת העניין להוכחות".

4. בעקבות החלטה זו ביקשו המערערים את פסילת השופטת מלישב בד"ר. לטענתם חרצה השופטת עמדה חד משמעית בשאלת היותם יריבים בד"ר, וזאת טרם שמיעת ראיות ובשלב מקדמי של המשפט. כן נטען, כי המערערים הדגישו כי אף סכום החוב עצמו שנוי לשיטתם במחלוקת, כי לא נמצא ביטוי הולם למחלוקת זו בפרוטוקול הדיון.

5. בהחלטתה מיום 14.7.97, נדחתה הבקשה לפסילת שופט. בית המשפט ציין כי האמור בתצהירו של בא כוח המערערים אינו מדויק, ומכל מקום, לא נקבע התיק להוכחות אלא לאחר שבית המשפט שוכנע כי התביעה אכן הוגשה ונגד בעלי הדין הנכונים. כן צוין, כי בניגוד לטענת המערערים, משקף פרוטוקול הדיון נאמנה, ובדיוק הנדרש, את שהתרחש באולם הדיונים.

6. על החלטה זו משיגים המערערים. בטענותיהם חוזרים המערערים וטוענים כי כב' השופטת חרצה עמדתה בשתי השאלות העיקריות השנויות בשלב זה במחלוקת, והן קיומה של יריבות בין הצדדים, וכן שאלת שיעור החוב האמור. אליבא דמערערים, חריצת הדעה האמורה סיימה, למעשה, את ההליך המשפטי. חיזוק לטענתם זו בעניין קיומה של עילת פסלות, מוצאים המערערים בהחלטת השופטת גופא, מיום 14.7.97, בה דובר בלשון "שוכנע" בעניין שאלת היריבות בין הצדדים.

7. לאחר שעיינתי בחומר שבפני ובטענות המערערים, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות. עיון בהחלטת השופטת מיום 14.7.97 אינו מניח בסיס לטענת המערערים בדבר קיומה של עילת פסלות במקרה דנן. למקרא הדברים ברי, כי התיק נקבע להוכחות דווקא בשל המחלוקת שבין הצדדים לעניין היריבות ולא בשל קביעת דעה נחרצת לעניין היריבות גופא. בהחלטה אף נכתב בפירוש, כי "העניין יקבע להוכחות לעניין הקביעה מיהו בעל הדין הנכון". הוא הדין לעניין הטענה בדבר קביעת העמדה לגבי שיעור החוב. אף לעניין זה לא נמצא בסיס בחומר שלפני, ולשון ההחלטה מיום 14.7.97, מעידה אף ההיפך מכך. העולה מן המקובץ הוא, כי לא שוכנעתי בקיומו של חשש ממשי למשוא פנים במקרה דנן. אכן, עניין לנו בהליך מקדמי בו מטבע הדברים יש להכריע - ולו לכאורה - בשאלות שעתידות להתברר לגופן בהמשך הדיון, תוך הבאת ראיות ושקילת העמדות לעומקן. אף בא כוח המערערים לא חולק על קביעה זו. נחה דעתי, כי פסיקת בית המשפט במקרה דנן, ובהתחשב בשלב הדיוני המקדמי בהן נקבעו אותן קביעות - ובמידה בה נקבעו - אין בה כדי לקיים עילה לפסילת השופט במקרה דנן.

לפיכך, דין הערעור להידחות.

המערערים ישלמו למשיב שכר טרחת עורך דין בסך 3,000 ש"ח.

ניתן היום, כ' באלול התשנ"ז (22.9.97).

המשנה לנשיא

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן - מזכיר ראשי
/דד/B01.97053720